

Ευχαί κατά αλφάβητον (Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Εν είδει Οίκων, εις τον Κύριον

ημών Ιησού Χριστόν, κατανυκτικά και ωραία, αρχόμενοι μεν από της Θεολογίας, και τελευτώσαι μέχρι της Δευτέρας του Χριστού Παρουσίας, περιέχουσαι δε, κατά τάξιν, δοξολογίας, ευχαριστίας, εξομολογήσεις, και αιτήσεις.¹

Κοντάκιον, ήχος πλ. δ΄. Τη Υπερμάχω.

Τω Παντοκράτορι Θεώ και Πανοικτίρμονι, Ως επί θρόνου σου του θείου παριστάμενος, Απετόλμησα ο δούλός σου μετά φόβου, Προσκομίσαι σοι τους Οίκους τούτους Δέσποτα· Όθεν, δέξαι με ως εύσπλαγχνός σοι κράζοντα·

Ιησού Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Άναρχος εξ Ανάρχου, του Πατρός προ αιώνων, ετέχθης ενυπόστατος Λόγος, και Θεός αληθινός εκ Θεού αληθινού· όθεν μου, τον νουν και γλώτταν τράνωσον, προς ύμνον του σωτηρίου και φοβερού σου Ονόματος· και αξίωσόν με δοξολογείν σε Θεοπρεπώς και λέγειν· Ιησού, η Ουσία η υπερούσιος, δοξολογώ σε τον όντα υπέρ πάσαν θέσιν και υπεροχικήν αφάιρεσιν.

Ιησού, η υπόστασις η ακατάληπτος, δοξολογώ σε τον όντα υπέρ πάσαν κατάφασιν και απόφασιν.

Ιησού, ο τω Πατρί και Πνεύματι Ομοούσιος, ευχαριστώ σοι, ότι εχαρίσω μοι τον ανεξιχνίαστον πλούτον της Θεογνωσίας σου.

Ιησού, η τελειότης η υπερτέλειος, ευχαριστώ σοι υπέρ πασών των εις εμέ δεξιών και αριστερών ευεργεσιών σου.

Ιησού, η απεριόριστος Θεότης, εξομολογούμαί σοι, ότι εγώ μεν ως άνθρωπος

ήμαρτον, Συ δε ως Θεός ελέησον.

Ιησού, η άπειρος μεγαλειότης, εξομολογούμαί σοι, ότι εγώ ο απείρως ελάχιστος, ελύπησα και λυπώ το Πνεύμα σου το Άγιον.

Ιησού, η αγαθότης η υπεράγαθος, ουδέν εποίησα αγαθό ενώπιόν σου· αλλά δος μοι δια την αγαθότητά σου βαλείν αρχήν.

Ιησού, η Δύναμις η απρόσιτος, κραταίωσόν με τον ασθενή, ίνα φοβήταί με ο εχθρός δια την εν εμοί δύναμιν την σην.

Ιησού, η Σοφία η ανεξιχνίαστος, σόφισόν με, ίνα εκκλινω ραδίως τα του σοφιστού της κακίας σοφίσματα.

Ιησού, η Δικαιοσύνη η προαιώνιος εύθυνον εν τω μέσω της αρετής, και μη εν υπερβολαίς, και ελλείψει τα εμά διαβήματα.

Ιησού, Θεέ ανώνυμε, δίδαξόν με του ποιείν το αγαθόν, και ευάρεστον και τέλειον θέλημά σου.

Ιησού, Λόγε απειρώνυμε, γνώρισόν μοι, τίνα δει, και πως δει ζητείν παρά σου τα αιτήματά μου.

Ιησού, Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Βουληθείς εκ μη όντων, όντα κτίσαι ώ Λόγε, υπέστησας Αγγέλους το πρώτον· και ευθύς παρέστησάν σοι δουλικώς, χίλιαι χιλιάδες και μύριαι μυριάδες νόων καθαρών λεπτοτάτων, αινούσαί σε συν τω Πατρί σου και Πνεύματι, και ακαταπαύστως βοώσαι· Άγιος· Άγιος· και άδουσαι·
Αλληλούϊα.

Γνώρισον πάσι θείναι πλούτον ώ Θεού Λόγε, ίδιας αγαθότητος θέλων, και δεύτερον Κόσμον αισθητόν, τον εξ ουρανού και γης, και των εν μέσω συνεστώτα παρήγαγες, παμμέγιστον ποσότητι ποικίλον δε τοις είδεσι. Δι' ό σοι κελαδώ τοιαύτα·

Ιησού, ο Ποιητής των Αγγέλων, δοξολογώ σε, τον υπό των εννέα Ταγμάτων ακαταπαύστως δοξολογούμενον.

Ιησού, ο Κύριος των αύλων Νόων, δοξολογώ σε τον υπό των νοερών ουσιών ασιγήτως θεολογούμενον.

Ιησού, ο Δημιουργός των υπερκοσμίων και εγκοσμίων, ευχαριστώ σοι, ότι δε' εμέ τους δύο Κόσμους εποίησας.

Ιησού, ο Καλλωπιστής πάντων των κτισμάτων, ευχαριστώ σοι, ότι δια του λογικού θεωρόν με τούτων ανέδειξας.

Ιησού, ο Προπονητής και Συνοχεύς, των υπό σου δημιουργηθέντων και καλλωπισθέντων, εξομολογούμαί σοι, ότι μόνος εγώ ανάξιος της Προνοίας σου δια τας ανομίας μου εύρημαι.

Ιησού, ο νεύματι τανύσας τον ουρανόν, εξομολογούμαί σοι, ότι ταις πολλαίς αμαρτίαις κατακαμπτόμενος, ουδέ το πρόσωπον του ουρανού ιδείν δύναμαι.

Ιησού, ο τους δύο φωστήρας κατασκευάσας, το τριμερές της ψυχής μου φώτισον.

Ιησού, ο τον Πόλον κοσμήσας τοις άστρασι, τοις σοις χαρίσμασι κόσμησον.

Ιησού, ο την γην ζωφραφήσας τοις άνθεσι, παντοδαπάς αρετάς με βλαστάνειν ενίσχυσον.

Ιησού, ο τα φυτά ποικίλοις καρποίς ποιήσας κατάκοσμα, τοις καρποίς με του αγίου σου Πνεύματος καταπλούτισον.

Ιησού, ο τοις ζώοις αίσθησιν ενθείς και ζωήν, αποθανείν με τω Κόσμω, και ζήσαι εν σοι ενδυνάμωσον.

Ιησού, ο τα τέσσαρα στοιχεία παραγαγών, ταις τέσσαρσι γενικαίς αρεταίς με περίφραξον.

Ιησού Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Δείξαι μείζονα θέλων, Σοφίαν της προτέρας, τον άνθρωπον διέπλασας, Λόγε, εκ των νοητών και αισθητών, ώσπερ Κόσμον μέγαν ταις δυνάμεσιν εν τω μικρώ, και ως επίλογον του παγκοσμίου λόγου σου, και έθου τούτον εν τω Παραδείσω, προσκυνητήν του Κράτους σου· ός παραβάς την εντολήν σου, και μεταγνούς, έμαθέ σοι ψάλλειν·

Αλληλούϊα.

Εφάνης Πατριάρχαις και Μωσει τελευταίον, Σινά επί του Όρους ο Λόγος, και Νόμον έδωκας τον γραπτόν· είτα και Προφήτας απέστειλας, την επί γης Παρουσίαν σου προφητεύοντας. Όθεν εγώ ταύτα τω νοί μελετών, τοιάδε προσφωνώ σοι πόθω·

Ιησού, ο Θεός των Θεών· δοξολογώ σε τον συναίδιον της Πατρικής δόξης απαύγασμα.

Ιησού, ο Κύριος των Κυρίων, δοξολογώ σε τον απaráλλακτον της του Γεννήτορος

υποστάσεως χαρακτήρα.

Ιησού, ο Βασιλεύς των βασιλέων, ευχαριστώ σοι, ότι καμέ το βδέλυγμα εις την Ουράνιόν σου Βασιλείαν εκάλεσας.

Ιησού, ο Άγιος των Αγίων, τί ανταποδώσω σοι περί πάντων, ών εμοί ανταπέδωκας;

Ιησού, Πανθαύμαστε, η γλυκεία ελπίς των Προπατόρων, εξομολογούμαί σοι, ότι δια τας πολλάς αμαρτίας μου ούκ έχω βεβαίαν ελπίδα της σωτηρίας μου.

Ιησού, Παντοδύναμε, η εξαίρετος επαγγελία των Πατριαρχών, εξομολογούμαί σοι, ότι εκπέπτωκα των επηγγελμένων σου αγαθών δια τας ανομίας μου.

Ιησού, ζωαρχικώτατε, η ένδοξος τελείωσις των θεσπισμάτων των νομικών, εν πάσί με ποίησον κατηρητησμένον και τέλειον.

Ιησού, υπέρτιμε, το ποθητόν πλήρωμα των Προφητών· του Πληρώματος του Νόμου της αγάπης, δείξόν με μέτοχον.

Ιησού, ο γλυκύτατος Πλάστης μου, τον υπό της αμαρτίας συντριβέντα ανάπλασόν με.

Ιησού, η ψυχή της ψυχής μου, πάσας τας εντολάς σου τηρείν ενίσχυσόν με.

Ιησού, ο Επουράνιός μου, Πατήρ, αξίωσόν με της υιοθεσίας σου.

Ιησού, το πρωτότυπον κάλλος μου, αναμόρφωσόν με την εικόνα σου.

Ιησού, Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Ζωής της αθανάτου, εκπεσούσαν ώ Λόγε, θεώμενος ανθρώπων την φύσιν, ευσπλαγχνίσθης επ' αυτή· και πέμψας τον Αρχάγγελον Γαβριήλ, ευαγγελισόμενον τη Αειπαρθένω Μαριάμ, εξ αυτής σάρκα προσείληφας ασπόρως και υπέρ έννοιαν, ευδοκία του Πατρός και συνεργεία του Αγίου Πνεύματος, κα την προαιώνιον βουλήν εκπεπλήρωκας, ακούων παρά πάντων ούτως·

Αλληλούϊα.

Ήκοντος εις το πέρας, του της Κυοφορίας χρόνου εγεννήθης αφθόρως, εκ της Απειράνδρου σου Μητρός, εν Πόλει Βηθλεέμ, τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, μία υπόστασις σύνθετος, γνωριζομένη εν δυσί τελείαις φύσεσι, και ενεργείαις, και θελήσεσιν. Όθεν, εγώ τοιούτο φρικτόν μυστήριο εννοών, συν θαύματι ανακράζω·

Ιησού, Υιέ Πατρός άνευ μητρός κατά την Θεότητα, δοξολογώ σε τον εν αρχή όντα υπέρ αιτίαν και λόγον.

Ιησού, Υιέ Μητρός άνευ πατρός κατά την ανθρωπότητα, δοξολογώ σε τον εν τέλει γεγονόςτα δι' ημάς άνθρωπον.

Ιησού, Θαυμαστέ Σύμβουλε, ο πεμφθείς παρά του Πατρός Απόστολος, ευχαριστώ σοι δια την περί ημάς ένσαρκον Οικονομίαν σου.

Ιησού, Εμμανουήλ αναλλοίωτε, ο της μεγάλης Βουλής Άγγελος, ευχαριστώ σοι δια την εις ημάς άκραν φιλανθρωπίαν σου.

Ιησού, Αμνέ Θεού άκακε, εξομολογούμαί σοι αεί, υπέρ πάντας ανθρώπους σοι ήμαρτον.

Ιησού, Καλέ μου Ποιμήν, εξομολογούμαί σοι αεί, ότι εγώ ειμί το απολωλός πρόβατον.

Ιησού, ευσπλαγχνικώτατε Παράκλητε, ενεργούσαν εν εμοί την χάριν του Πνεύματός σου ποιήσον.

Ιησού, νέε Αδάμ, έκδυσόν με τον παλαιόν άνθρωπον, και σε τον νέον με ένδυσον.

Ιησού, ο καταβάς επί την γην, εν ουρανοίς και μη επί γης έχειν με το πολίτευμα καταξίωσον.

Ιησού, ο φύσει γενόμενος άνθρωπος, μέτοχόν με χάριτι της σης Θεώσεως ένδειξον.

Ιησού, η Ανατολή των Ανατολών, την λήθην και άγνοιαν και ραθυμίαν απ' εμού δίωξον.

Ιησού, η ανεκκλάλητος παντός του Κόσμου χαρά, πάσης κοσμικής λύπης με ελευθέρωσον.

Ιησού Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Θείω Νόμω υπείκων, ο τον Νόμον δους πάλαι, σαρκί περιετμήθης ως βρέφος, και έλαβες το Όνομα Ιησούς, παρ' ό ούκ έστιν υπό τον ουρανόν έτερον, εν ώ δει σωθήναι τον άνθρωπον' και ώ κάμπει παν γόνυ, Επουρανίων, και Επιγείων, και Καταχθονίων, και πάσα γλώσσα εξομολογείται κράζουσα·

Αλληλούϊα.

Ιδών σε ο Πρεσβύτες, Συμεών προσαχθέντα, ως βρέφος εν Ναώ του Κυρίου,

ηγκαλισατό σε ταις χερσί, και νυν απολύεις με ανεβόησε, ζωής και του θανάτου σε Δεσπότην δια τούτων κηρύττων άπασιν. Όθεν εγώ την τοιαύτην σου Συγκατάβασιν εκπληττόμενος, ταύτα προσάδω·

Ιησού, το γλυκύ μου και πράγμα και όνομα· δοξολογώ σε, τον εκ των όντων ότι ει αναμφιβόλως πιστευόμενον.

Ιησού, το πυκνόν της διανοίας μου μελέτημα, δοξολογώ σε, τον μηδαμώς τις ει, ή πώς ει, γνωριζόμενον.

Ιησού, όλη η υπόθεσις της νοεράς προσευχής, ευχαριστώ σοι, ότι τοιαύτης Αγγελικής εργασίας το γένος των ανθρώπων ηξίωσας.

Ιησού, του νοός η κίνησις η κυκλική τε και απλανής, ευχαριστώ σοι, ότι δι' αυτής, της πλάνης του διαβόλου τον νουν ελευθερούν ηυδόκησας.

Ιησού, το ύψος και βάθος, μήκος και πλάτος της γνώσεως, εξομολογούμαί σοι, ότι δια την προσπάθειαν των υλικών, ο νους μου εν αγνωσία κατάκειται.

Ιησού, η μνήμη η φωτολαμπής και ακόρεστος, εξομολογούμαί σοι, ότι αι εμπαιθείς μνήμαι σκότος αεί μοι γίνονται.

Ιησού, η αγαλλίασις της καρδιάς, απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου.

Ιησου, η ρώσις του σώματος, υγιές και εύχρηστον εις διακονίαν ποιήσον το σαρκίον μου.

Ιησού, η αναπνοή μου, ελθέ εις επίσκεψίν μου.

Ιησού, το ηδύ εντρύφημα της γλώσσης μου, δος μοι μνήμην του θανάτου, της κολάσεως και της Κρίσεώς σου.

Ιησού, ο φερώνυμος Σωτήρ μου, δωρεάν σώσόν με δια μόνον το σωτήριον Όνομά σου.

Ιησού, Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Καθαρσίων μη χρήζων, ως Θεός Ιησού μου, βεβάπτισαι χειρί του Προδρόμου, εν τω Ιορδάνη ποταμώ, εμοί οικονομών την κάθαρσιν· και Υιός αγαπητός του Πατρός εμαρτυθήθης, και Πνεύμα Άγιον, επί Σε ως περιστερά κατελθόν, εδίδαξε τους πάντας βοάν σοι·

Αλληλούϊα.

Λαμπράν ήρας την νίκην κατά του διαβόλου έρημον αχθείς Ιησού μου· μετά γαρ

Νηστεΐαν τεσσαρακονθήμερον, ουδέν προτιμήσας της αγάπης του Θεού, ουχ ηδονάς, ου δόξαν ανθρώπων, ου πλούτον ρέοντα, υπό Αγγέλων ώφθης υπηρετούμενος, δι' ό σοι κράζω·

Ιησού, Αγαπητέ Υιέ, αγαπητού Πατρός κατ' αιτίαν, δοξολογώ σε, δι' ου την προς τον Αρχίφωτον Πατέρα προσαγωγήν εσχήκαμεν.

Ιησού, Αγαπητέ Λόγε, αγαπητού Πνεύματος δια την συμφυΐαν δοξολογώ σε, δι' ού το Πανάγιον και ζωοποιόν Πνεύμα επέγνωμεν.

Ιησού, η ευδοκία του Πατρός, ήτοι το προηγούμενον· θέλημα, ευχαριστώ σοι δια το υπερβάλλον της περι έμέ ευδοκίας σου.

Ιησού, εν ώ κατοικεί παν το της Θεότητος πλήρωμα, ευχαριστώ σοι δια τον εις ημάς κενωθέντα πλούτον της χάριτός σου.

Ιησού, η του μυστηρίου της Τριάδος φανέρωσις, εξομολογούμαί σοι, ότι επωρώθη η καρδιά μου προς την τοιαύτην ουράνιον Αποκάλυψίν σου.

Ιησού, η πάντων των αισθητών και νοητών ανακεφαλαίωσις, εξομολογούμαί σοι, ότι μόνος εγώ αλλότριος κατά γνώμην ειμί της κοινής ταύτης ενώσεώς σου.

Ιησού, ο εν πολέμοις κραταιός, τους νοητός και αισθητός πολεμούντάς με πολέμησον.

Ιησού, ο μόνος νικητής των πειρασμών, εν τοις πειρασμοίς υπομονήν μοι βράβευσον.

Ιησού, ο τας κεφαλάς των δρακόντων συνθλάσας, τον Σατανάν σύντριψον υπό τους πόδας σου.

Ιησού, ο τοις νάμασι, του Ιορδάνου, βαπτισθείς, δός μοι δάκρυα, ίνα απολούσω τας αμαρτίας μου.

Ιησού, Πανάγαθε, ελευθέρωσόν με της φιληδονίας, φιλοδοξίας και φιλαργυρίας.

Ιησού, μακρόθυμε, απάλλαξόν με της μητρός πάντων των παθών της φιλαυτίας.

Ιησού, Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Μέλλων της Βασιλείας, εν τω Κόσμω κηρύξαι, Χριστέ μου ευαγγέλιον θείον, από μετανοίας την αρχήν, εποιήσω. Και γαρ ελήλυθας καλέσαι ου Δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν· εν η καμέ ενίσχυσον την ζωήν διανύειν, ίνα κράζω σοι· Αλληλούϊα.

Νέαν έδειξας πάσαν, των ανθρώπων την φύσιν, αστράψας εν Θαβώρ Ιησού μου, υπέρ φέγγος το ηλιακόν, και συνδοξάσας αυτήν τη ακτίστω δόξη της Σης Θεότητος. Όθεν εγώ εν σοι εμαυτόν καθορών, αναλαβόντα το αρχαίον κάλλος μου, υπό χαράς αφάτου τοιάδε σοι εν πίστει ψάλλω·

Ιησού, η ωραιότης η εκστατική και υπέρκαλλος, δοξολογώ σε τον τη βουλήσει την δύναμιν σύνδρομον έχοντα.

Ιησού, ο έρωσ ο μανικός τε και παντεπόθητος, δοξολογώ σε τον απείρους Κόσμους υποστήσαι ισχύοντα.

Ιησού, η οδός και η αλήθεια και η ζωή, ευχαριστώ σοι, ότι ωδήγησάς με εις την αλήθειαν των θείων και ζωοποιών λογίων σου.

Ιησού, το άκρον αντικείμενον της θεωρίας των μακαρίων, ευχαριστώ σοι, ότι την αναξίαν φύσιν ημών, της τοιαύτης ηξίωσας δόξης σου.

Ιησού, το φως το υπέρ πάν φως, εξομολογούμαί σοι, ότι εν σκότει της αμαρτίας ο εσκοτισμένος πορεύομαι.

Ιησού, το έσχατον των εφετών, εξομολογούμαί σοι, ότι ουδέποτε, ως δει, τη ση αγάπη τέτρωμαι.

Ιησού, η ζωοποιός και Γλυκυτάτη θέρμη, θέρμανόν με τον ψυχραθέντα.

Ιησού, η αστεροειδής και λαμπροτάτη στολή, κόσμησόν με τον γυμνητεύοντα.

Ιησού, η αρχή και μέση και τέλος μου, καθάρισον την καρδίαν μου, ίνα σε οπτάνωμαι.

Ιησού, ο πάντα ών, και υπέρ πάντα Θεός μου, επίφανον επ' εμέ το πρόσωπόν σου, και σωθήσομαι.

Ιησού, το υπέρ νουν έν, όλον ηνωμένον εμαυτώ δι' επιστροφής του νοός και συννεύσεως δείξον με.

Ιησού, το Μυστήριο της υπεραγνώστου σιγής, ανώτερον παντός αισθητού και νοητού ποίησόν με.

Ιησού Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Ξενίζει τα σα έργα, νουν βροτών και Αγγέλων, ά έδρασας εν γη Ιησού μου, ουχ ικετικώς ως οι λοιποί, άλλ' αυθεντικώς ως Θεός τέλειος, νόσους παντοίας θεραπεύων, και νεκρούς ανιστών, εξαιρέτως δε τον τετραήμερον Λάζαρον' ος παλινζωΐας τυχών, μετά φωνής αιnéσεως έψαλλέ σοι' Αλληλούϊα.

Όλος άνω εν θρόνω, συν Πατρί χωρίστως, και Πνεύματι υπήρχες Χριστέ μου' και όλος κάτω εν τη γη, επί πώλου όνου ώφθης καθήμενος εκεί μεν το, Γέλ Γέλ, και των Αγγέλων την αίνεσιν, ενταύθα δε το, ωσαννά, και την των Παίδων ανύμνησιν προσδεχόμενος' μεθ' ών καμού την αίνεσιν πρόσδεξαι ταύτην'

Ιησού, ο θησαυρός των αγαθών απάντων ο ακένωτος, δοξολογώ σε τον όντα και προόντα, και αεί εις τους αιώνας όντα.

Ιησού, ο πλούτος των χαρισμάτων ο αδαπάνητος, δοξολογώ σε τον πανταχού διαφόρως και κατά ταυτόν ενεργούντα.

Ιησού, ο των ψυχών και σωμάτων Ιατρός, ευχαριστώ σοι, ότι πολλάκις κατ' άμφω ιάτρευσάς με.

Ιησού, ο τα πάντα ειδώς διδάσκαλος, ευχαριστώ σοι, ότι δια των μακαρισμών σου οδεύειν εδίδαξάς με.

Ιησού, ο τοις κρούουσιν ανοίγων, εξομολογούμαί σοι, ότι ουδέποτε σοι ήνοιξα ίνα εισέλθης, την πεπωρωμένην καρδίαν μου.

Ιησού, ο τους δέκα λεπρούς καθάρισας, εξομολογούμαί σοι, ότι λεπρός ειμί, και καθάρσεως χρήζω της από των κρυφίων μου.

Ιησού, ο την πόρνην σωφρονεστέραν παρθένου ποιήσας, από του πολέμου της πορνείας με σκέπασον.

Ιησού, ο την Μαγδαληνήν των επτά Δαιμόνων απαλλάξας, των επτά θανασίμων αμαρτιών με εξάρπασον.

Ιησού, ο των πεπλανημένων οδηγός, εις το ορθώς κινείσθαι τας πέντε μου αισθήσεις οδήγησον.

Ιησού, ο του Κόσμου εξαλείφων τας ανομίας, τας εμπαιθείς μου προλήψεις
εξάλειψον.

Ιησού, ο των ανθρώπων ελευθερωτής, από των της γλώττης δυσφυλάκτων
πτωμάτων με ελευθέρωσον.

Ιησού, ο τα πάντα τοις πάσι γινόμενος, πάντα τα προς σωτηρίαν αιτήματά μου
πλήρωσον.

Ιησού, Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Πάσας φύσις Αγγέλων, κατεπλάγη το μέγα της σης Συγκαταβάσεως έργον· πώς ο
των απάντων Δεσπότης, ως δούλος ταπεινός, έκλινας γόνυ, και ένιψας τους πόδας
των σων Μαθητών, και αυτού του προδότου σου. Δι' ό εν τη γη υψώθη το Όνομά
σου υπέρ παν όνομα, και παρά πάσης γλώσσης ακούεις·
Αλληλούϊα.

Ρύσιον του Βροτείου, γένους ώ Ιησού μου, Μυστήριον παρέδωκας Μύσταις· τον μεν
άρτον εν τω δείπνω, εις αυτό σου το Σώμα μεταβαλών, τον δε οίνον εις αυτό το
Αίμα σου· τούτο ποιείν αυτοίς παραγγείλας εις την σην ανάμνησιν εξ ών εγώ ως
αφθάρτων συνεχώς κοινωνών, αγιάζομαι· και θεούμενος κράζω σοι ταύτα·

Ιησού, Αρχιερεύ αιώνιε, δοξολογώ σε τον μη νοητών αντικειμένων δεόμενον, ως
υπέρ το νοείν όντα.

Ιησού, Μελχισεδέκ αγενεαλόγητε, δοξολογώ σε τον μη τοις νοούσιν υποπίπτοντα,
ως υπέρ νοείσθαι υπάρχοντα.

Ιησού, των εισαγωγικών η Γλυκεία πόσις, ευχαριστώ σοι, ότι πολλάκις τω Αίματί
σου το αίμά μου καθήγνισας.

Ιησού, των τελείων η στερεά βρώσις, ευχαριστώ σοι, ότι πολλάκις τω Σωμάτί σου
το σώμά μου συνεκέρασας.

Ιησού, ο Θύτης ών ο αυτός και το θύμα, εξομολογούμαί σοι, ότι αναξίως
μεταλαμβάνειν τολμώ των φρικτών Μυστηρίων σου.

Ιησού, ο όλος εν όλω τω Μυστηρίω, και όλος εν παντί μέρει αυτού, εξομολογούμαί
σοι, ότι ου μετά της δεούσης προετοιμασίας πλησιάζω τη αγία Τραπέζη σου.

Ιησού, ο Άρτος της ζωής, έμπλησόν με συνεχώς τον πεινώντα.

Ιησού, το πόμα της ευφροσύνης, πότισόν με συνεχώς τον διψώντα.

Ιησού, ο μόσχος ο σιτευτός, θρέψον με ως τον υιόν σου τον άσωτον, κα άφεςιν των πταισμάτων μου δώρησαι.

Ιησού, το μάννα το ουράνιον, γλύκανόν με ως τον λαόν σου τον αχάριστον, και εις την γην της επαγγελίας εισάγαγε.

Ιησού, μέχρι των εσχάτων ταπεινωθείς, τον υπερήφανον εν έργοις, και λόγοις και εννοίαις, ταπείνωσόν με.

Ιησού, ο πάντα ποιήσας εις ημών υπόδειγμα, ακολουθείν σου τοις ίχνεσιν ενδυνάμωσόν με.

Ιησού, Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Σώσαι θέλων τον Κόσμον, Κοσμοσώστα Σωτήρ μου, υπέμεινας σαρκί εκουσίως, τα φρικτά Πάθη και τον σταυρόν, τον άτιμον θάνατον, και Ταφήν την θεόσωμον, μείνας απαθής τη θεότητι. Δι' ών εγώ της φθοράς απαλλαγείς, πόθω σοι μέλπω· Αλληλούϊα.

Τριήμερος ανέστης εκ νεκρών Ιησού μου, μη λύσας τας σφραγίδας του τάφου, και εισήλθες κεκλεισμένων των θυρών, προς τους μαθητάς σου ως Παντοδύναμος, πιστοποιών αυτοίς την υπερένδοξόν σου Ανάστασιν· υφ' ης εγώ ζωοποιηθείς, προσφθέγγομαι από καρδίας·

Ιησού, ο Μεσίτης Θεού και ανθρώπων, δοξολογώ σε τον παντός νοήματος σημαντικού απειράκις υπέρτερον.

Ιησού, ο δους εαυτόν αντίλυτρον υπέρ πάντων, δοξολογώ σε τον παντός λόγου προφορικού απειράκις απείρως ανώτερον.

Ιησού, ο σαρκί τα Πάθη καταδεξάμενος, ευχαριστώ σοι ότι τοις Παθεσί σου ηλευθέρωσάς με της εμπαθείας, ηδυπαθείας, και προσπαθείας.

Ιησού, ο μείνας απαθής καθ' ό Θεός, ευχαριστώ σοι, ότι την ποθητήν μου φύσιν ανήγαγες εις το αξίωμα της απαθείας.

Ιησού, ο σταυρόν υπομείνας, εξομολογούμαί σοι, ότι ανάξιος ευρέθην του διπλού σταυρού της πράξεως και θεωρίας.

Ιησού, ο δια του Αίματός σου εξαγοραστής των αμαρτωλών, εξομολογούμαί σοι, ότι εισέτι πεπραμένος ειμί τη δουλεία του εχθρού και της αμαρτίας.

Ιησού, ο τον ληστήν αυθημερόν μετανοούντα προσδεξάμενος, πρόσδεξαι καμέ τον μετανοούντά σοι.

Ιησού, ο τοις ήλοις επί του ξύλου καθηλωθείς, καθήλωσον τας σάρκας μου εν τω φόβω σου.

Ιησού, ο υπέρ της αγάπης ημών αποθανών, υπέρ της αγάπης της σης και των αδελφών, ετοιμώς έχειν με αποθανείν ενδυνάμωσον.

Ιησού, ο τη Ταφή σου τον Άδην σκυλεύσας, δια των αγαθών λογισμών τους πονηρούς και αισχρούς, και βλασφήμους μου λογισμούς ενταφίασον.

Ιησού, η των πεπτωκότων Ανάστασις, ανάστησόν με τον καθ' εκάστην ολισθαίνοντα.

Ιησού, η ζωή των νεκρών, ζωοποίησόν με τον νεκρωθέντα.

Ιησού, Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Υψωθείς εν νεφέλη, ουρανού Ιησού μου, ανήλθες μετά σώματος δόξης, και εκάθισας εκ δεξιών του Πατρός, υπεράνω πάσης Αρχής, και Εξουσίας, και Δυνάμεως· εις ό ής πάλιν επανελθών, και υπό πάντων Αγγέλων, και πάσης της Κτίσεως προσκυνούμενος, και ακούων ως Θεός τον ύμνον·
Αλληλούϊα.

Φως υπάρχων του Κόσμου, Ιησού φωτοδότα, φως άλλο εξάπέστειλας μύσταις, εν ημέρα της Πεντηκοστής, το Παράκλητον Πνεύμα, το εκ του Αγεννήτου Φωτός, του Πατρός μόνου εκπορευόμενον, και σοι όν ομοούσιον· ό και εφώτισεν αυτούς, και πυρίνους ανέδειξε δι' ών εγώ, εν και τριττόν φως ελλαμφθείς, ζέοντι πόθω αναμέλπω·

Ιησού, η μόνη Κεφαλή πάσης της Εκκλησίας, δοξολογώ σε τον Πρωτότοκον πάσης της κτίσεως.

Ιησού, όλη η απόλαυσις της ουρανών Βασιλείας, δοξολογώ σε τον Πρωτότοκον της εκ νεκρών Αναστάσεως.

Ιησού, η Πίστις των Ορθοδόξων η ανίκητος, ευχαριστώ σοι, ότι εν τη Ορθοδόξω ταύτη Πίστει γεννηθήναι με ηυδόκησας.

Ιησού, η Ελπίς πάντων των περάτων της γης η ακαταίσχυντος, ευχαριστώ σοι, ότι ελπίδας βεβαίας ημίν της εις ουρανούς αποκαταστάσεως δέδωκας.

Ιησού, το μέγα και ατελεύτητον έλεος, εξομολογούμαί σοι, ότι ανάξιον εμαυτόν εκουσίως του τοιούτου σου ελέους εποίησα.

Ιησού, η ζωή του Κόσμου η αιώνιος, εξομολογούμαί σοι, ότι εγώ ούκ αγαπώ την ζωήν, αλλά τον αιώνιον θάνατον.

Ιησού, υπέρ ημών ιλασμός προς τον Πατέρα γενόμενος, ιλάσθητι επί ταις αμαρτίαις μου, και συγχώρησον παν άτοπον όρμημα της καρδιάς μου.

Ιησού, Άρχων ειρήνης, ο ειρηνοποιήσας ουράνια και επίγεια ειρήνευσόν με προς σε, προς εμαυτόν, και προς τον πλησίον μου.

Ιησού, ο τη επιπνοία του Αγίου Πνεύματος την Οικουμένην ευωδιάσας, καμέ τον δυσωδέστατον ευωδιάσον.

Ιησού, ο τους σους Μαθητάς ναούς αναδείξας του Πνεύματος, ναόν καμέ της αυτού δωρεάς και χάριτος ποιήσον.

Ιησού, ο την εξ ύψους Δύναμιν ενδύσας τους Αποστόλους σου, Πνεύματι ηγεμονικώ το της διανοίας μου ολισθηρόν στήριξον.

Ιησού, Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Χάριν του Παρακλήτου οι σοι μύσται λαβόντες, εσπάρησαν εις πάντα τον Κόσμον, και τα Έθνη εις το Όνομα της Αγίας Τριάδος βαπτίσαντες, εδίδαξαν αυτά πιστεύειν εις ένα Θεόν Τρισυπόστατον, και εις σε τον εκ Θεού αποσταλέντα Κύριον Ιησούν Χριστόν, και ψάλλειν σοι ως Θεώ τον ύμνον·
Αλληλούϊα.

Ψάλας σου την Προτέραν Παρουσίαν Χριστέ μου, νυν ψάλλω σοι ωδαίς τε και ύμνοις, και την Δευτέραν και φρικτήν, Παρουσίαν εν τη ερχόμενος, κρινείς τον Κόσμον άπαντα, ως Θεός μετά δόξης, και αποδώσεις εκάστω καθ' ά έπραξε. Δι' ό σοι μετά πόθου κράζω·

Ιησού, ωραιότατε, το Κήρυγμα των Αποστόλων, δοξολογώ σε, δι' ού τα πάντα γεγονασιν.

Ιησού, Παμπόθητε, το στερέωμα των μαρτύρων, δοξολογώ σε, εις όν τα πάντα επιστρέφουσιν.

Ιησού, θεαρχικώτατε, η παρηγορία των Οσίων, ευχαριστώ σοι, ότι εκ του Κόσμου χωρίσας με, του μοναδικού σχήματος κατηξίωσας.

Ιησού Ιλαρώτατε, η δόξα των Ιεραρχών, ευχαριστώ σοι, ότι δια της Θεολογίας αυτών ασφαλή μοι την πίστιν παρέδωκας.

Ιησού, Φιλανθρωπότατε, η χαρά των Δικαίων, εξομολογούμαί σοι, ότι εγώ ουχί τους δικαίους, αλλά τους αδίκους ως άφρων εζήλωσα.

Ιησού, Πολυέλεε, ο επιθυμητός Μεσσίας υπό πάντων των Εθνών, εξομολογούμαί σοι, ότι μετά νόμον και χάριν αμαρτάνων, και τους Εθνικούς αυτούς τη κακία υπερβέβηκα.

Ιησού Χριστέ, η Επουράνιος Κλήσις των χριστιανών, ανάξιον ταύτης επί των έργων μη δείξης με.

Ιησού, αναμάρτητε, η Σωτηρία των αμαρτωλών, ει και εγώ εγκατέλιπόν σε, αλλά συ μη εγκαταλίπης με.

Ιησού, η ανάπαυσις των κοπιώντων, ώδε και εκείσε ανάπαυσόν με.

Ιησού, ο Κριτής των Νεκρών και των ζώντων, κατά τα έργα μου μη κρίνης με.

Ιησού, ο μόνος έχων τας κλεις του Άδου και του θανάτου, της αιωνίου Κολάσεως ρύσαί με..

Ιησού, ο μόνος ών από Συλλήψεως Μακάριος, κληρονόμον της Βασιλείας του δείξόν με.

Ιησού, Υιέ του Θεού, ελέησόν με.

Ω Πρώτε και Έσχατε Άρχή και τέλος Άλφα και Ωμέγα Ιησού, ο παρά των υπερκοσμίων, και Εγκοσμίων παγκοσμίως υμνούμενος και πάλιν μένων ως Θεός αεί υπερύμνητος δέξαι μου την μικράν ταύτην υμνωδίαν, ως της χήρας τα δύο λεπτά και σώσον εμέ, και πάντας τους Ορθοδόξους ίνα πάντες εις δόξαν του Ονόματός σου, ψάλωμεν αιωνίως Άλληλούϊα.

Πηγή: amartolon-sotiria.blogspot.ca